

Jacques Loew: Elmékedések Jézus Krisztusról. Opus Mystici Corporis Verlag, Bécs 1975, 175 o.

Örömmel üdvözöljük Loew francia domonkos atya remekének magyar fordítását. Mivel már ismertettük a német kiadás alapján, nem szándékunk hosszabban méltatni, bár az sem lenne túlzás.

A 22 elmékedés a pápának és közvetlen környezetének 1970-ben tartott lelkigyakorlatot közli. A vezérgondolatot maga a Szentatya jelölte ki: „Beszéljen nekünk Krisztusról és az Egyházzal.” Loew a konvertiták tüzes s egyúttal mélyen emberi szeretetével érezteti meg, ki neki Krisztus és Egyháza. Mesteri kézzel szabja meg a távlatot: megváltástörténet. Ebben teljesedik ki Krisztusnak és Egyházának igazi, történelmet átfogó, lenyűgöző dimenziója, Ábrahám, Mózes, a próféták nemcsak Jézust vetítik előre, hanem Egyházát, közösségét is, amint viszont az Egyházban, „a ma Jézusában”, a Megváltó és a kiválasztott nép él tovább. Azokra, akikbe még nehezen hatolnak be az őszövétség szavai és alakjai, Loew elmékedései tavaszi szel- lőként hathatnak. „Ha Jézust elvágánánk attól, amit előzetes történetének nevezhetünk — ha épp már nem az ő történetének is —, akkor abból Renan vagy Garaudy elgondolta Jézus jelenne meg előttünk” (158). Ezek pedig, bármennyire magasztalják is a fenséges ember-Jézust, csonka képet alkotnak róla; nem jutottak el a Krisztusig. „Micsoda mértéket kap mindez, amikor évezredek távlatban látjuk, mint élték ezt át — magányban és közösségben: Mózes — Jézus — az Egyház . . .” (81) Az egykori marseille-i dokkmunkásnak és a Sao Paulo-i „favela” (szegénynegyed) lakójának tapasztalataiból kiragadott képek, események alkotják a hátteret, s biztosítják egyszerismind a meleg hangot és az evangelizációs alkalmazást mindannyiunk számára. Ezeket kerestül mutat rá, hogy tükröződnek a mai szegényekben a biblia kimerelkedő egyéniségei, Nagyszerű lelkiolvasmány vagy vezérfonal lelkigyakorlatokra.

Nem könnyű fordítani olyan szerzőt, aki néha maga kovácsolja kifejezéseit. A 19-21. fejezet címében pl. Loew az Egyházat Krisztus „röppályájának”, „trajectoire du Christ”-nek nevezi. A magyar cím: „Az Egyházban továbbélő Krisztus”, csak halvány visszhangja ennek. — Ugyanezekben a fejezetekben Loew XII. Pius Misztikus Test enciklikájából kiindulva Krisztus és az Egyház szoros kapcsolatára a „ce Jésus-Christ d'aujourd'hui-Eglise” (248, 250, 275 stb. a francia szövegben), „Jésus-Christ-Eglise” (256, 260, 263 stb.) kifejezést használja. Első pillanatra merész újításoknak tűnhetnek fel. De megmagyarázza: „Az Egyház cselekedetei, élete, szavai Jézus cselekedetei, élete, szavai; az Egyház sokkal több, mint Krisztus követe, képviselője vagy akár jegyese: ő maga Krisztus. „En vagyok a szóló, ti a szólóvesszők.” A kettő egy.” A magyar szöveg nyerne átütőerejében és egyszerűségben, ha „az Egyházban továbbélő Krisztus” körülírás helyett merte volna „a mai Egyház-Krisztus” vagy „Jézus-Egyház” kifejezést alkalmazni. Egészében azonban a magyar fordítás eleven, gördülékeny, és kifejezően közvetíti a szerző megkapó gondolatait.

Eke B. Antal

W. L. Herbert — F. V. Jarvis: Kleiner Leitfaden der Eheberatung. (Marriage Counseling in the Community). Angolból fordította és átdolgozta Walter Wydler. Lambertus Verlag, Freiburg i. Br., 1972. 80 o.

E kis könyv tapasztalt házassági tanácsadók írása, s komoly érdeklődésre tarthat számot mindazoknál, akik a szociális segítségnyújtás területén dolgoznak; így a szorosabb értelemben vett házassági tanácsadókön túl: nevelőknél, lelképásztoroknál, orvosoknál egyaránt. A szerzők ilyen szándékkal írták könyvüket, s nagy mérték-
tar-